

251

HUUHTANEN REIJO

MP 69 ry

PL 69

.F534

00691 HELSINKI

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Henna Saariselle
  2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Henna Saariselle
  3. Tee ilmoituksesi kerhon kotisivuilla WWW:ssä
  4. Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitetarran oikeasta alalaidasta tai jäsenkortistasi
- Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

Henna Saarinen

Tilhentie 9
33540 TAMPERE

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

Nro 3 • KESÄKUU 2000

MOTORISTI

MP-69:n kokoontumisajot 2000

Tapahtuma	Aika	Järjestäjä
Kontioralli	7.-9.7.2000	Pekka Lankinen 040-584 0933
Perheralli		Raino Ranta-Eskola 08-227 7436, Jukka Tanskala 0500-286 829
Eestin Etappiajo	18.-20.8.2000	Hanna Korteso, ilmoittautumiset maaliskuussa
Enduropöräys	9.-10.9.2000	Pekka Kulju 040-550 0622
Pohjoisen Pystymettä	16.-17.9.2000	Eero Tuomikoski 016-379 1045, 0400-692 063
Vuosikokous	17.9.2000	Hallitus
MP-Suunnistus	23.-24.9.2000	Ari Uotila 02-546 0667, 040-524 4909
Pystymettä	28.-29.10.2000	Somos Kantahäme / Leo Oila 019-443 474, 050-525 3303

**Vuoden 2000 laminoidut
Suomen maantiekartat
ovat saapuneet.**

**Kartat on laminoitu molemmin puolin.
Kerhokauppialta hintaan 60,-**

Motoristi

Nro 3 kesäkuu 2000. 31. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 2000
Taitto: Tmi Lehtiaipi/Marja Rissanen
Postitus: Postlink Oy Tampost
Ilmoitushinnat: koko sivu 1000 mk, 1/2 sivua 550 mk
Kannen kuva: Arto Grönroos

HALLITUS

Puheenjohtaja

Tony Lind
Kirkkokatu 13 B 11
33960 PIRKKALA
Puh. työ (03) 368 1604
Matka 0400 558 922
E-mail: tony.lind@sci.fi

Kassanhoitaja

Raine Honkanen
Fallkullantie 1-3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (09) 346 4264
Matka 0500 453 258
e-mail: raine.honkanen@kesko.fi

Koulutusvastaava

Jarmo Jokilampi
Mäyrävuorentie 1
36200 KANGASALA
Puh. työ (03) 356 3770
Matka 0400 636 397
Email:
jarmo.jokilampi@auto-opisto.com

Nuorisovastaava

Minna Jokinen
Aitoniitynkatu 3 D 38
33580 TAMPERE
Matka 0400 851 022
Email:
minna.jokinen@auto-opisto.com

Varapuheenjohtaja

Anne Aaltonen
Hämeentie 77 A 9
00550 Helsinki
Matka 040 507 1567
E-mail: anne-helena@kolumbus.fi

Kerhoisäntä

Harri Naukkarinen
Telakkatie 3 C 23
57230 SAVONLINNA
Matka 050 591 8383

NMR-vastaava

Tero Ahlqvist
Pähkinäkuja 4 A 34
33840 TAMPERE
Matka 050 557 2267
E-mail:
tero.ahlqvist@nmp.nokia.com

Jäsenkirjuri

Henna Saarinen
Tilhentie 9
33540 TAMPERE
Puh. matka 040 501 4810
E-mail: henna.saarinen@sci.fi

Sihteeri

Kirsi Honkala
Matti Tapion katu 1 A 2
33720 TAMPERE
Puh. k. (03) 318 5301
Matka: 040 553 1401
E-mail: kirsi.honkala@cc.tut.fi

Päätoimittaja

Arto Grönroos
Autokoulu Pirkanmaan City Oy
Hämeenpuisto 33 B
33200 TAMPERE
Matka 0400 622 991
Fax (03) 214 2363
E-mail: akcity_artog@koti.tpo.fi

Aluetoimintavastaava

Heikki Tervala
Santavuorenkatu 22
60320 SEINÄJOKI
Puh. k. (06) 423 1218
Matka 050 550 9764

Kerhotavaramyynti

Asko Vesinen
Kivalterintie 22 A 12
00640 HELSINKI
Puh. k. (09) 757 1621
Puh. t. (09) 7527 1902
Fax t. (09) 7527 1327
Matka 050-553 5786
E-mail asko.vesinen@
oulunkylankuntoutussairaala.fi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite: PL 69, 00691 HELSINKI
Jäsenmaksutilli: Merita Tampere-Hervanta 224318-12479
Postisiirtotilli: 800013-1427226

<http://www.sci.fi/~mp69> mp69@sci.fi

PITKÄ KUUMA KESÄ ...

Tätä kirjoittaessani lämpötila ulkona on noin 8 astetta plussan puolella ja myrskyrepii puita ja pensaita. Ei siis voi juuri kuumasta kesästä puhua.

Yleensä näin kesän alkuun on siunaantunut muutamia todella hienoja päiviä harrastaa puutarhan hoitoa, auringon ottoa tai vaikka moottoripyöräilyä. Näin kävi tänäkin keväänä - saatiin muutama päivä. Pitkistä helteisistä ajanjaksoista vain voi haaveilla.

Onneksi saimme viettää säiden herran suosiossa avustuksella upean viikonlopun kerhomme perinteisen Motoristi Survivalin merkeissä.

Kurssihan myytiin loppuun jo MP-näytelyssä ja toinen kurssi päätettiin järjestää kesäkuussa suuren kysynnän vuoksi.

Viime hetken peruutusten vuoksi paikkoja jäi muutama, mutta osallistujia taisi olla kuitenkin nelisenkymmentä.

Kuvat: Jyrki Tuppurainen

Oli ilahduttavaa nähdä miten aktiivisesti pyöräilyn harrastajat hakeutuvat kursseille hakemaan varmuutta oman pyöränsä käsittelyyn ja hallintaan. Kun perusasiat ovat "selkäytimessä" on harrastuksesta mahdollisuus nauttia enemmän.

Jo lauantai iltana kuulemieni suullisten palautteiden perusteella kerhomme kouluttajat tekevät vertaansa vailla olevaa työtä moottoripyöräilyn turvallisuuden eteen. Talven aikana hiottuja kurssisisältöjä kokeiltiin ja palaute oli vähintäänkin positiivista.

Kurssilaiset olivat aktiivisesti mukana ja halu oppia esimerkillistä - hienoa!

Nopeimmat ilmoittautuivatkin jo ensi kevään kurssille.

Lopuksi muutama toive

Ensinnäkin säiden haltialta toivoisin samanlaista kesää kuin viime vuonna - vähän vettä ja paljon aurinkoa - ainakin viikonloppuisin ja loman ajaksi, kiitos.

Kaikilta lajin harrastajilta toivoisin malttia - pysytään muonavahvuudessa.

Lopuksi toivoisin että sen savolaismiesten ennustukset eivät toteudu ilmojen suhteen - elokuussa kaksi viikkoa kaunista...

... JA MÄ AION ELÄÄ SEN

Moikataan
Tony

Päätoimittajan kesäaatoksia

Moottoripyöräily on nyt kovastikin huu-
dossa ja siitä on tullut koko ajan enem-
män hyväksyttävä harrastusmuoto. Olin
viikonloppuna purjehtimassa Itämerellä
ystäväni Eeron kanssa ja lähdimme Es-
poonlahdelta Tallinnaan Piritan satamaan
ja takaisin. Purjeet nostettuamme ja vauh-
din kasvaessa ajattelin, että tässä on sa-
manlaisia tunteita kuin moottoripyö-
rällä ajamisessa. Tuulen ja lämpötilojen
muutokset ja matkalla oleminen oli vä-
hän samanlaista kuin kaksipyöräisellä lii-
kuttaessa. Satamassa purjehtijat vertailivat
veneidensä mastojen pituuksia samanlailla
kuin motoristit moottoreidensa kokoja
konsanaan.

Kiinnostus prätkällä ajamiseen on ym-
märrettävää sen tuoman vapaudentun-
teen ja lähdön helppouden suh-
teen. Tässä on syytä kyllä muis-
tuttaa niistä tärkeistä muista-
kin asioista. No nehän liittyvät
tietenkin turvallisuuteen. Kaup-
piat kertoivat, että ajo-
varusteita on hankittu ihan mu-
kavasti. Jututin erästä asiakasta
ajopukuhyllyn vieressä ja hän
kertoikin moottoripyöräilyn
mahdollistavan hänelle kaksi ra-
kasta asiaa, kalastamisen ja
prätkällä ajamisen. Tarken-

**Vanhempi motoristi ja
nuorempi Henkka matkalla...**

nuksena on se, että hän pääsee hyvien
kalavesien ääreen enduromallisella pyö-
rällä ja ajovarusteet suojaavat puitten ok-
sien raapimiselta.

Olen huomannut tien päällä liikkues-
sa, että motoristit pitävät hyvän kurin ja
järjestyksen ja etenkin silloin kun liiku-
taan ryhmäajossa. Moottoripyöräien väli-
nen etäisyys on ollut kunnossa ja kaikilla
on tilaa ja aikaa ympärillään. Se on sitä
pelivaran pitämistä! Veli-Matti Paukku-
sen kehittämä turvaliivi muuten toimii!
Autoilijat eivät aja yleensä niin läheltä.

*Kireitä siimoja ja
unelmakelejä toivottaa
Arto.*

LASTEN EHDOKSILLA Perheralli

4.-6.8.2000

Värminkosken
leirintäalueella Limingassa

(opasteet 4- sekä 8-tieltä)

Osallistumismaksu 130 mk, lapset (6-12 v.) 80 mk

HINTA SISÄLTÄÄ:

☺ telttapaikan ☺ saunan ☺ la lounaan

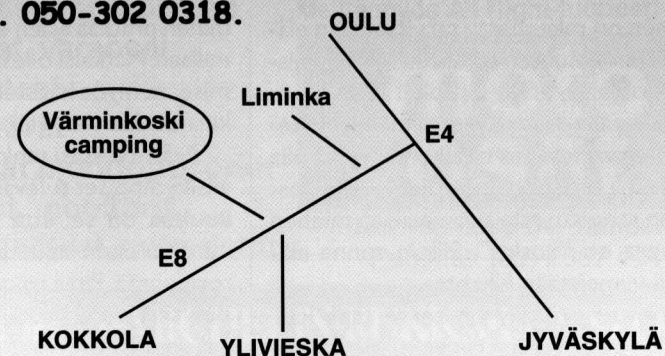
☺ la ja su aamiaisen ☺ ohjelmaa lasten ehdoilla

Vähintään yhden perheenjäsenen on saavuttava moottori-
pyörällä paikalle.

Mökkivaraukset numerosta 08-381 283 ja 040-708 4103
tai sähköpostiosoitteesta www.varminkoskicamping.fi

ENNAKKOILMOITTAUTUMINEN ON SUOTAVAA

Lisätietoja saat Jukalta puh. 0500-286 829 tai
Rainolta puh. 050-302 0318.

Moottoripyöräilyä, elämyksiä ja viisautta

Ihminen on rakennettu tarvitsemaan elämyksiä, sillä muuten tapahtuu kyllästymistä. Moottoripyöräily on okei ja se luonnollinen tapa saada sykkettä elämään. Kemiallinen vaihtoehto eli alkoholi ei saa olla ainut tapa päästä nautintojen piiriin. Joskus on sanottu, että suomalaisen miehen ooppera on "koskis". Silloin tunne-elämässä viimeistään liikkahtaa.

Moottoripyöräily on terve tapa katkaista sitä omaa arkirutiinia. Me tarvitsemme tunneimpulsseja ja satulassa istu-

minen prätkää ajaen edustaa sitä parhaimmillaan. Matkalla ollessasi haluat kokea ajamisessa myös haasteita ja niitä meillä kaikilla on korvien välissä.

Pysähtyessäsi tankkaamaan autoilevat viisikymppiset tulevat juttelemaan. Usein kuultua on se, että sanotaan että kyllä minäkin olisin halunnut joskus ajaa moottoripyörää. Pitää uskaltaa tarttua haasteisiin, sillä niitä jänistäjiä on ihan tarpeeksi paljon. Ne ovat muuten katkeria ja silti iloitsevat nähdessään sinut ja kaksipyö-

räisesi. Keinutuolissa istuvakin toteaa, olisi sen aika silloin sittenkin ollut. Olet varmasti kohdannut näitä sitku ja mutkutyyppejä monasti.

Immeinen siis tarvitsee tunnesäpinää ja rajojen kokeilu kuuluu asiaan. Joku haluaa ajaa pitkän siirtymän tai harjoitella maastossa ajamista. Leonardo da Vinci halusi tehdä lentokoneen. Ihminen on utelias ja oikeastaan luotu siihen. Hevosvoimien kesyttäminen on alkukantaisuuteen kuuluvaa niinkuin lännen miesten ratsastaminen. Vauhdin kokeminen liittyy moottoripyöräilyyn ja kysymys silloin on siitä, ollakko sinut voimien kanssa. Sinun pitää olla sinut ensin itsesi kanssa ja

se on paha yhdistelmä ellet ole. Ihminen on "sosiaalinen eläin". Haluamme kuulua yhteen ja moottoripyöräily on sosiaalinen magneetti. Moottoripyöräily on elämää luonnon kanssa ja sen ehdoilla. Ajassa aistii luonnon, mutta on ehdottomasti myös luonnon armoilla. Me näemme vaivaa moottoripyörällä ajamisessa, mutta toisaalta saamme fyysisen ja psyykkisen palkinnon! Tämän tietää vain motoristi.

Eläkkeellä olevan pastorin ja nykyisen motoristin Juhani Välimäen puheesta.

Muistiin merkitsi Arto

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
- tarvikkeet, varaosat
- ajovarusteet
- vaihtopyörät
- purkuosat moottoripyöriin
- katteet, moottorit, sähkölaitteet, mittaristot...

Meiltä myös All Right-tuotteet!

**moto
osat**

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (03) 2557 444

SHOEI • NOLAN • MICHELIN • RUKKA • PENNZOIL

Kuvat: Jyrki Tuppurainen

MP 69:n Motoristi Survival 1 20.-21.5.2000, kuvasatoa

Koulutus-
paikkana
Poliisikoulun
ajoharjoit-
telurata
Tampereella.

Kurssin kouluttajia
valmiina näyttöihin.

Koulutusvastaava
Jarmo Jokilampi ja
tärkeät käsimerkit.

Kurssin osallistujia tauolla.

Ripa ja Tero
pikapalaverissa.

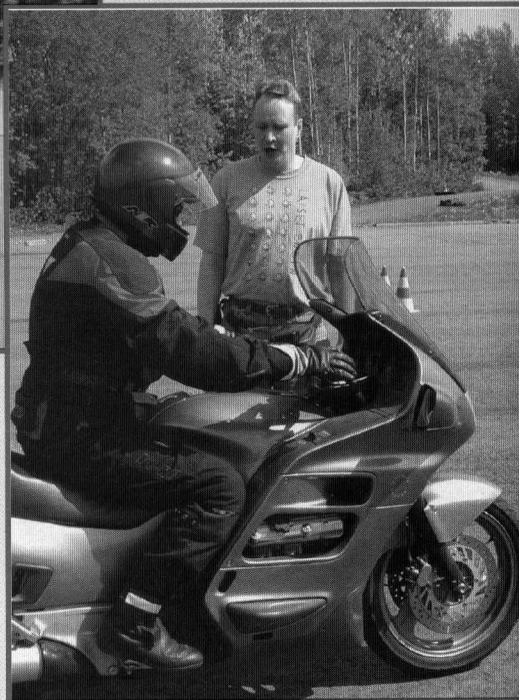
Pienenkin tauon aikana vertailtiin omia suorituksia ja kuunneltiin vinkkejä.

Harjoitukseen kuuluu myös maantiejoa hiekkatiellä.

Jarrutus on joka kerta ainutkertainen suoritus, harjoituksissakin.

Palautteen antaminen suorituksen jälkeen.

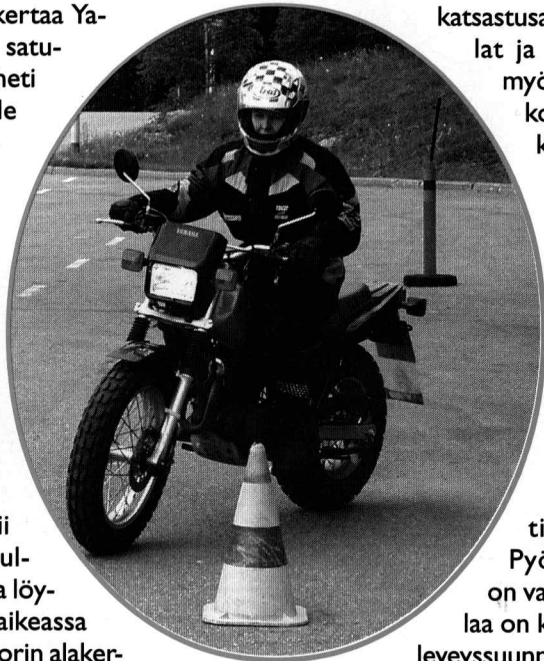

Tony ja harjoituspaikan turvallisuus - ei tullut ylimääräiset häiritsemään!

Kevyt ja ketterä

Istuessani ekaa kertaa Yamaha TW 125:n satulaan mieleni teki heti lähteä rauhallisille metsäpoluille ajamaan. Tämä moottoripyörä on todellinen jokapaikan pyörä ja luultavasti nuorisonkin mieleen. Iso 180/80 takarengas on vaikuttavan näköinen ja matala istuinkorkeus sopii lyhyimmillekin kuljettajille. Maavaraa löytyy 260 mm ja vaikeassa maastossa moottorin alakerää suojaa pohjapanssari. Pitkäiskuininen iskunvaimennus ja leveä ohjaustanko auttavat kääntymään kivikoiden ja kantojen seassa. Moottorin käyntiääni on neljätahtisessa koneessa hiljainen ja tehoa on riittävästi rauhalliseen etenemiseen. Sähköstartti ja viisi vaihdetta, painoa vain 118 kiloa ja matala painopiste.

Pystytimme Tampereen Hervannan

**Hauskaa oppimista
ja ajamista
Yamahan TW 125:lla.**

katsastusaseman pihaan keilat ja testasimme ajoa myös ajatellen auto-koulun oppilaan näkökulmasta. Totesimme, että harjoittelun jälkeen tällä moottoripyörällä on mahdotonta epäonnistua käsittelykokeen tehtävissä. Pujoittelu kiertäen neljä kartiota molempiin suuntiin oli näppärää. Pyörän kääntösäde on vain 3,5 metriä ja tilaa on kuitenkin 5 metriä leveyssuunnassa. Hidasajo onnistuu hyvin ja nelarin moottorin luonteesta johtuen kytkimen käyttöä pitää osata heti alusta lähtien moottorijarrutuksen takia.

Jarrutukset ja väistöt houkuttelevat harjoittelemaan vielä tiiviimmin, helpo käsiteltävyys ja 220 mm:n levyjarru edessä ja rumpujarru takana ovat riittävät. Yksisylinterisen Yamaha TW:n hinta on 25.900 mk.

Moottoripyöräilyssä ei ole tärkeitä määränpää, vaan matkalla oleminen!

Runsailla vakiovarusteilla, pitkien siirtymien väsymätön puurtaja, BMW K 1200 LT.

Pikatyypit BMW K1200 LT

Olen aina moottoripyöräreissuilla ihmetellyt, kuinka jotkut jaksavat ajaa pitkiä siirtymiä sen enempiä väsymättä. Satojen kilometrien nieleminen lähes yhtäsoittoa käy ainakin minun fysiikkalleni. Ja persuukset puuttuvat.

Ajaessani pikatyyppejä BMW:n LT:llä noin kahdensadan kilometrin verran yhtenä iltana töiden jälkeen sain hyviä ajatuksia matkatessani.

Tämä moottoripyörä painaa 378 kiloa ja minä ajovarusteiden kanssa 120

kiloa. Istuessani "Heinon" pihassa satulaan ensimmäistä kertaa totesin, että täytyypäs olla varovainen tämän matkamallin kanssa ja varsinkin liikkeellelähdössä ja hitaasti ajaessa. Varsinkin silloin kun Jappe kertoi

ensin bemarkin ominaisuuksista ja tekniikasta. Huh huh, eka lähtö onnistui ja kaarsin tielle kohteena ensin Pirkka-hallin pysäköintipaikka. Tapani mukaan menin ensin testaamaan ne pujottelut, hidasajot ja jarrutukset. 1200 LT on matalalla

olevasta painopisteestä mukava käsiteltävä, joskin pyörän painon kyllä tuntee. Varmuutta alkoi pikkuhiljaa tulemaan ja aloin testaamaan jarruja. Pakko myöntää, että ABS-jarrut ovat erinomaiset ja voinkin suositella niitä. Etenkin voisi luulla lukkiutumattomien jarrujen olevan erittäin suositeltavat varsinkin aloittelijoille. Valitsin muuten jarrutuspaikalta lopuksi vielä kohdan, jossa oli asfaltin päällä hiekkaa. Pyörä pysähtyi hallitusti siinäkin ja etupyörä oli mittausteni mukaan lopussa lukossa 20 senttiä!

Kuljettajan satulan korkeutta voi säätää välillä 770 - 800 mm ja satula ja kahvat ovat lämmitettävät. Hieno oivallus on tuulisuojan korkeuden säätö sähköllä ajon aikana. Käännyin moottoritielle kohti Lempäälää ja kytkin vakionopeuden katkaisijan päälle. Vastaantulevat motoristit varmaankin ihmettelivät morjestaessani kaasukädelläni ja vielä ylämäessä. Painoin radion päälle ja napista etsin mukavaa matkamusiikkia. Äänenvoimakkuus nousi nopeuden kasvaessa ja mat-

ka taittui leppoisasti. Moottorin teho on 98.6 hv ja vääntö on hyvä. Vaihteista ykkösen ja kakkosen ero välityssuhteessa on pieni ja ne onkin tarkoitettu kaupunkiolosuhteisiin ja vastaavasti isoin vaihde viitonen on todella matka-ajoon tarkoitettu. Pidin kahvitaunon Valkeakosken keskustassa. Viereen tuli muitakin motoristeja ja peruutin sähköisellä pakkiavustimella hitaasti vapaalle väylälle. Viikutin oikealle ja kohti Huutijärven risteystä. Bemarkin vilkkuihin tottui nopeasti, molempiin suuntiin on oma katkaisijansa. Peilit ovat parhaat mitä olen nähnyt. Neljäsyliinterisen 16-venttilisen rivimoottorin toimintoja ohjaa Boschin Motronic ohjainyksikkö ja katalysaattorilla varustettu LT 1200:n kulutus oli reitilläni vain 5,5 l/100 km. Tankki vetää 23.4 litraa eli ei tarvitse olla koko ajan tankkaamassa. Todellinen matkustavaisen unelma kustantaa 178.000,-.

Arto

Minkä takia moottoripyörä on PAREMPI KUIN NAINEN?

12 valittua syytä

1. Moottoripyörää ei koskaan väsytä.
2. Moottoripyörä ei kysele kun tulet kotiin vasta Aamulehden jälkeen.
3. Moottoripyörä ei määräile sinua.
4. Moottoripyörä ei huomaa vanhenemistasi.
5. Moottoripyörää voi käydä koeajamassa ilmaiseksi ennen ostoa.
6. Moottoripyörä ei koskaan vertaile sinua toisiin ajajiin.
7. Moottoripyörä ei tarvitse lämmitystä ennen ajoa.
8. Moottoripyörä ei vaadi että laitat ruokaa tai tiskaat.
9. Voit istua moottoripyöräsi päällä aina kun haluat.
10. Moottoripyörä ei koskaan peru treffejä.
11. Moottoripyörä ei koskaan arvostele ajotaitoasi.
12. Moottoripyörä reagoi aina kosketukseesi.

Rospuuttoa ja kevättä

Ripa

Minulla on tapana huvitella kiertämällä Näsijärvi. Jotkut kuulemma kiertävät Päijännettä, mutta siinä kuuluu olevan enempi sellainen urheilun ja kilpailun maku.

Minulle tuo Näsijärven kierros tarjoaa juuri sellaisen sopivan annoksen. Pätkä moottoritietä karstojen poistoon, paljon mutkamäkitietä, valinnan mukaan sitten vielä soratietä.

Eikä sovi unohtaa, että voin tällä kierroksellani vertailla eri paikkojen bensan hintoja - "kannattaa" tulla kauempaakin, kun tankillisessa voi säästää monta markkaa!

Tätä kirjoittaessani on toukokuun puoliväli, ja kelirikko on vallitse. Suosikkipätkäni soratietä on melkein kaksikymmentä kilometriä. Painorajoitus on 12 tonnia, mutta osa oli peräti surkeat 3 tonnia. Hetken jo mietin, kestääkö tie XJ:n alla.

Toinen miettimistä aiheuttava asia on routakuopat. Tuollainen raskaampi matkapyörä ei nosta keulaa iloisesti edes reilumilla kierroksilla, ja jos kierroksia haluaa, on pikkuvaihteillakin vauhtia melkoisesti. No, kaikkea ei voi saada: kardanipyörän välityksien muutos on aika iso juttu.

Pyörän vaihto

Kummittelee mielessä vanhan pyörän vaihto uuteen, tai melkein yhtä vanhaan. Minulle kun näyttää noita kilometrejä kertyvän reipasta tahtia. Eihän se matka tapa, vaan vauhti -viisaus ei ehkä ihan pidä

paikkaansa noiden konevoimin liikkuvien kanssa. Hinta ja kilometrit näyttävät olevan kytköksissä toisiinsa.

No, kilometrien hankkiminen mittariin ei ole pulma eikä mikään. Se onnistuu ihan ajamalla, ei tarvitse edes rukata. Ongelmana on vain tuo rahapuoli - ja sekin ehkä poistuu, jos vain lottorivi pitää.

Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että vaihtotarjoukset nykyisestä pyörästäni ovat selvästi yli sen, mitä itse siitä maksoin viitisen vuotta sitten. Toisaalta, jos verokohtelu muuttuu, voi hintoihin tulla nopeassakin tahdissa isoja muutoksia. Ken elää, se voi nähdä jopa verojen oleellisen laskun. Tai ehkä se on samaa luokkaa lottovoiton todennäköisyyden kanssa, mene tiedä.

* * *

Viisaat puhuvat eriaikaisuudesta, siitä, miten yhteisetkin kokemuksemme ovat jokaiselle erilaisia, koska kukin elämme omaa aikaamme. Toisaalta, omatkin kokemuksemme voivat ajan myötä vaihdella.

Asia nousi mieleen, kun huomasin ilokseni ensimmäiset ötökät visiirissä. Minulle siis ilonaihe vielä tässä vaiheessa vuotta, vaan annas olla, eiköhän noihin kyllästy aika äkkiä.

Ötökälle itselleen ei taida olla merkitystä sillä, millaiset minun kokemukseni sen kuolemasta ovat. Se on sitä eriaikaisuutta, kaiketi.

Risto Kaivola

Mielenkiintoisia www-sivuja:

- ☞ www.autokoululiitto.fi
- ☞ www.liikenneturva.fi
- ☞ www.ake.fi
- ☞ www.ecodriving.com
- ☞ www.sci.fi/~mp 69
- ☞ www.netti.fi/~jvasku/smok
- ☞ www.compart.fi/~bajahill

Jos tiedät mielenkiintoisia webbisivuja, kerro Artolle.

ESITTELYSSÄ SMOK

Suomen Moottoripyöräkouluttajat - Smok ry on moottoripyöräkouluttajien oma auktorisoitu yhdistys. Jäseniä on tällä hetkellä noin sata ja kaikki ovat sydämmeltään mukana ja kiinnostuneita moottoripyöräkoulutuksesta. Mukana on liikenneopettajia, ennakoivan ajon kouluttajia ja muita opettamisesta ja ajamisesta kiinnostuneita. Yhdistyksen tavoitteena on omalta osaltaan taata, että moottoripyöräopetus on Suomessa mahdollisimman tasokasta. Vuonna 1994

kevällä lausuttiin Smokin syntysanat Virtasalmella. Siitä lähtien toiminta on kasvanut ja ideana on mp-koulutuksen edistäminen ja moottoripyöräopettajien ammattitaidon ja kouluttajavalmiuksien kehittäminen.

Vuosittain järjestetään opinto- ja tutustumismatkoja ja koulutustilaisuuksia järjestetään ahkerasti. Tänäkin keväänä jokaisena viikonloppuna on nähty Smokin tunnuksilla varustettuja kouluttajia työssään eri puolilla valtakuntaa.

**Smok
puheenjohtaja
Jari Jokilampi.**

Smok tekee yhteistyötä Autokoululiiton, Liikenneturvan, Smoton, Feman ja tienkin MP 69:n kanssa. Puheenjohtaja Jari Jokilammen mukaan jäsenistä 25 on läpäissyt vaativat kouluttajatestit. Mp 69:n Enduropöräys on muuten testien yksi osa-alue. Muita aiheita on moottoripyörän käsittelyharjoitukset, moottoriradalla ajaminen ja teorian osaaminen. Ajonäytteet ajetaan isoilla pyörillä ja

vaativimmat tehtävät suoritetaan maantienopeuksilla.

Autokoulun moottoripyöräkursseille hakeutuvan kannattaa kysyä onko autokoulun mp-opettaja mukana Smokin toiminnassa. Smokin kouluttajilla on takanaan oma pitkä ajokokemus ja kouluttajatausta nimenomaan moottoripyöräilyyn.

**Seuraava Smokin
kouluttajakurssi on
1.-2.7. Joutsassa.**

Smokin uusi "virikapuku", Rukan ajoasu tunnuksineen.

Vanhakin nyt nuortuu...

erään moottoripyörämatkan tarina syyskesällä 1997 Kreikkaan

Keväällä oli päätettävä loma-ajankohdasta ja samalla mietimme minne menisimme lomalle – aurinkoon tietysti. Vaimo sai lomansa joko heti alkukesästä tai sitten elo-syyskuun vaihteessa. Valitsimme jälkimmäisen ajankohdan. MINNE JA MILLÄ KEINOIN? KREIKKAAN!! KYLLÄ JA MOOTTORIPYÖRÄLLÄ!

1 OSA

Euroopan kartta esiin. Helsingistä on suora linja alas Ateenaan, siis sitä pitkin niin idässä kuin sen voi tehdä menemättä Venäjälle. Menomatalla kellon aikakin pysyisi samana Puolaa lukuunottamatta. Takaisin tulo laivalle Italiaan ja siitä läpi keskisen Euroopan Vantaalle.

Harjoitusmatkasta kävisi jokavuotinen Kontioreissu, vaikka olikin tänä vuonna turhan lähellä. Bemari pelasikin harjoitusmatkan ja kesän työmatkat nurisematta, joten sen suhteen ei pitänyt tulla vaikeuksia. Mitä muuta pitäisi tehdä, ei mitään. Nautitaan kesästä. Kesä olikin oikea unelmakesä, jopa liian hieno ollakseen tosi. Sen verran "hermostutti", että tilasin laivaliput lauantaiamun Tallinkin Meloodialle pari viikkoa ennen matkalle lähtöä. Rahat kävimme vaihtamassa rautatieaseman Forexilla lähtöpäivän aattona. Käteisiä saksan markkoja jaettuna tasapuolisesti kummankin kaula/vyötäröpussiin. Edellisen kesän "säästyneet" Slovakian kruunut ja muutama taala mukaan samaan pussiin. Olimme valmiit!

23.8.97 lauantai aamuna herätys kello viisi ja viimeiset tavarat peräkassiin ja tankkilaukkuun, ajopuvut päälle. Lähdimme klo 6.15 Tikkurilasta kohti länsi satamaa. Mittarilukema 26819 km.

Aamiaisen nautimme laivalla ja sen jälkeen parintunnin nokoset hytissä ja olimme Tallinnassa. Laivalla oli muitakin motoristeja, enimmäkseen hiukan iäkkäämpiä, nuoriso oli varmaan jo koulussa.

Viron tulli ei sallinut mitään etuilla moottoripyörille, joten jouduimme viettämään autojonossa lähes tunnin ennenkuin pääsimme kaupungille.

Ajoimme suoraan Pärnu maantielle ja tankkaamaan Laagrini Nesteelle kaupungin rajalla. Kello 11.50 olimme etelään vievällä ns. Via Baltica tiellä. Hiki valuu ajopuvun alla ja ilmassa on ukkosta. Sadetta ei kuitenkaan tule. Tiessä on heittoja ja asfaltti on ns. siroteasfalttia eli tervan päälle roiskittua sepeä ja paikka paikoin on ihan oikeaakin sileätä pinnoitetta.

Matka joutuu, eihän Pärnuun mennessä ole yhtään ainoata mäkeä. Tunnin kuluttua olemme Pärnussa ja on tankattava nestettä, sillä kuumuus on painostavaa. Ainoa hidaste Viron teillä on poliisi, joka valvoo tutkillaan nopeusrajoituksia tarkkaan ja virolaiset noudattavatkin niitä kiitettävästi. Tosin poliisin intoa sakottaa lienee hillinnyt uusi kesällä 97 voimaan tullut systeemi, jossa sakot maksetaan pankkisiirroilla pankkiin eikä enään suoraan poliiseille.

Ainazin tullissa oli sama komento kuin Tallinnassa, ei etuilua vaa autojonon hännille odottamaan vuoroa. Ainoa myönnytys oli se, että tullimies kävi leimauttamassa passit kopissa eikä meidän tarvinnut mennä sinne itse. Latvian tullissa ajoin ohi johon. Tullimies vilkasi passeja ja käski jatkaa matkaa. Kukaan ei puhunut mitään vakuutuksesta. Meillä kun ei ollut Baltic Poolin liikenne vakuutusta ja Green card ei ole voimassa Latviassa eikä Liettuassa. (Latviassa 8.98 alkaen) Kruunut vaihtuivat lateihin ja matka jatkui hyvää tietä kohti Riikaa. Matkalla on suosittu loma-alue Saulkrast ja siellä matkan teko hidastuu, sillä rantaelämä on vilkasta ja paljon autoja on liikkeellä erinomaisen sään takia.

Bemarin eteleskooppi vuotaa öljyä. Öljyä valuu tankille ja roiskuu takille, hitto toi vikahan piti olla kunnossa kun se korjattiin viime syksynä.

Riikan ohikulkutiellä ajoin muutaman kilometrin väärään suutaan. Viitoituksessa olisi vielä parantamisen varaa, vaikka onhan se jo paljon parempi kuin pari vuotta sitten. Ohikulkutie on pitkä ja yksitoikkoinen. (Kannattaa ostaa Riikan kartta etukäteen ja ajaa läpi keskustan, näin säästää useita kymmeniä kilometrejä.)

Ohikulkutien ja keskustasta tulevan tien risteyksessä olevalla Nesteen huoltamolla oli taas tankattava nestettä ja syötävä jäätelöt. Takamatkustaja väitti nestehukan näkyvän ajotavassa, erityisesti eräissä ohituksissa. Tuossa vaiheessa kypäräpuhelimemme vielä toimivat. Juomataun jälkeen takaisin tielle ja kohti Liettuua. Latvian tullissa virkailija ohjasi meidät jonon ohi! Vilkaistu passeihin ja taas matkaan. Liettuuan puolella oli puomi kiinni. Latviaan oli tulossa paljon autoja ja jono ulottui parisataa metriä raja-aseman ulkopuolelle. Virkailijoita ei näkynyt missään. Kopissa istui pari velttoa rajavartijaa. Toinen vilkasi ulos ja nosti puomin. Katselin missä olisi pysäyttäjät, mutta huomasimme olevamme Liettuassa ja kukaan ei ollut tarkastanut tai katsonut mitään papereita.

Jatkoimme matkaa Panevezysen kaupunkiin, josta huoltoasemanhoitajan ohjeen

mukaan löysimme hotelli "Viesbutiksen" ja sen takaa vartioidun parkkipaikan. Vajeri takapyörän ympäri lenkissä ja kiinni etuhäärukan läpi työnnettyyn lukkoon. Hotellin vierestä löytyi ruokapaikka "Algimanto Galerija". Jossa ruoka ja paikallinen olut olivat kohtuuhintaisia eli neljä kaljaa, katkarapusaalaatit ja valkosipulipihvit yhteensä 67,- LIT=FIM 80,-.

24.8.97 Aamulla Bemari ujusteli eikä halunnut lähteä käymään. Lisäryppy tulpareiästä herätti moottorin. Lopulta 9.30 olimme taas tienpäällä kohti etelää ja Puolan rajaa. Liettuassa tiet ovat hyviä ja erinomaisia. Marienbadissa oli taas tankattava fantaa, huh hellettä. Rajalla oli kilometrien rekkajonot molempiin suuntiin. Liettuuan päin lähinnä käytettyjä autoja kuljettavia rekkoja.

Liettuuan tulli oli muodollisuus ja Puolassakin olimme vain muutaman minuutin. Passintarkastaja viittasi ohi jonon ja lopetti autojen tarkastamisen leimataksaan meidän passit. Tulli viittasi suoraan läpi ja matka jatkui hikisenä mutkaisista, uraista tietä kohti Suwalkia. Ajo oli jatkuvaa rekkojen takana käyttämistä ja ohituksia, joten mitään huippunopeuksia ei päässyt syntymään. Suwalkin jälkeen tie levenee ja ohitukset sujuvat vauhdilla. Rekkojen lisäksi jaloissa pyörii lukematon määrä Puolassa tehtyjä pikku Fiatteja.

Augustovissa tankattiin pensaa ja pitsat. Varsovaan menijöidenkin kannattaa kääntyä heti Augustovin jälkeen vasemmalle Bialystokiin menevälle tielle, se on parempi kuntoinen ja ennenkaikkea sieltä puuttuvat rekat lähes kookonaan. Bialystokista menee leveä hyväpintainen itä-länsisuuntainen ns. "tankki" tie Varsovaan. Me jatkoimme etelään kohti Lublinia.

Helle oli tosi painostavaa ja 100 kilometrin välein oli juotava paikallista fantaa. Ihmiset parveilivat jokien jalampien rannoilla kuin kesällä, olihan lämpöä 27 astetta varjossa. Matkalla ohitimme samat liettualaisrekat useamman kerran, he muuten joivat kaljaa tauoillaan.

Lublin on iso kaupunki ja vahingossa löysimme hotelli Viktorian keskeltä kylää, tilaa

löytyi ja huoneetkin oli juuri uusittu. Vartioitu parkki löytyi hotellin takaa. Grillibaarin pojan paras ruoka oli pihvi ja ranskalaiset. Zywiek oluen kera. Hotellia vastapäätä olisi ollut 24 tuntia aukioleva alkoholiliike!! Matkaa Tallinnasta oli puolentoista päivän ajon jälkeen kertynyt yli 1000 kilometriä.

25.8.97 Aamiainen hotellissa ja tielle ajoissa. Ilma oli viilempi (johtuiko aikaisesta aamusta), mutta hiki irtosi kuitenkin pyörää pakatessa. Puolassa tiet ovat erinomaisia ja erinomaisen huonoja, lisämausteena pikku fiujen lisäksi, bussit, hevoset ja traktorit. Kaikki ne yhdessä pitivät huolen ettei ajon aikana nukuttanut.

Puolan Slovakian rajalla taas ohi jonon passit katsottiin pikavauhtia. Slovakian tulli yritti kysyä mitä meillä on kassissa, mutta kun en halunnut ymmärtää mitä hän halusi pääsimme jatkamaan. Rahavaihtoa ei rajalta löytynyt, joten piti luottaa siihen, että edellisen kesän ylijäämä rahat riittävät.

Tiet Slovakiaassa ovat hyviä eikä näin idässä ollut vuoristoa, vain muutama jyrkkä mutka malliksi. Mutkaisia tiet toki ovat, jos Puolassa tiet kylien välillä oli vedetty viivoittimella niin Slovaakiassa ei kukaan ollut viivoittinta nähnytkään. Ainoa murhe oli traktorien pelloilta tuoma irtomaa, se piti mielen virkeänä.

Rajan ylitys Unkariin oli jälleen muodollisuus, paitsi ettei Bemari käynnistynyt Unkarin tullen pysähdyksen jälkeen. Rekkakuskit työnsivät sitä ja pyörä heräsi eloon. Tänään koimme uuden sääilmion – sateen. Tiet olivat märkiä, mutta vettä saimme vain muutama tipan, ukonilma ehti pois alta.

Kilometrien mittaisella suoralla, keskellä Hortobagyn pusta, pyörä sammui odottamatta, kaikki sähkökatosivat. Pyörä siirrettiin pois asfaltilta ja ruvettiin miettimään, mikä olikaan paikallisen autopalvelun osoite, olihan meillä kännykkä mukana, heh heh. Irroitin sivulaukun ja työkalukotelon satulan alla. Akku löytyi ja löystynyt kaapeli. Kaapeli kiinni ja virta palasi. Jatkoimme Debrecenin kaupunkiin ja ensimmäiseen hotellin nimeltään Condola. Pyörän saimme hotellin sisä-

pihalle. Näytimme tosi Afrikan alkuasukkailta eikä naama puhdistunut kertapesulla kaikesta dieselin ja kaksitahti Trabien noesta.

Taas oli iltapuuhiien aika – ruokaa ja sörosöä – olutta unkariksi. Telkkarista tuli onnenpyörä. Toisen laukun kannen aukipitorauta on hajonnut, ei haittaa, mutta on muistettava avattaessa ettei sisältö putoa tielle.

26.8.97 Tiet Unkarissa ovat hyviä ja matka joutui kohti Romanian rajaa. Tulleissa ei mitään ongelmia. Romanian televisio teki ohjelmaa laittoman rahavaihdon lopettamiseksi ja me pääsimme mukaan. Tullimies puhui hyvää englantia ja kamera otti lähikuvia meistä ja pyörästä.

Rajakaupunki Oradeasta tie Aradiin oli "käsin" tehtyä, jokainen käden- ja jalanjälki tuntui käsissä ja ahterissa. Aradista Timisoaraan tie on uutta ja koneella tehtyä ja nopeudet sen mukaisia. Timisoarassa oli isot MacDonalasin mainokset, burgerit jäivät kuitenkin syömättä, sillä viitoitus seuraavaan kaupunkiin, oli taas kerran ohjattu laita-kaupungin teollisuusalueiden läpi. Liikenne Romaniassa on vilkasta ja kaikkialla on savua ja likaa. Jokaikinen rekka savuttaa. Timisoarasta Lugojiin tie oli taas käsin tehtyä ja Lugojissa kadut mustaa mukulakiveä. Pyörän etupää kolisee, joutain on irti ja matka jatkuu Karpaattien reunan yli betonitietä. Orsovan jälkeen valtavan Tonavan tekojärven luona iskeytyi etupää sillan asfaltissa olevaan töyssyyn, sillä seurauksella että öljyt tulivat takille ja myöhemmin Suomessa huomasimme vanteen lommoontuneen.

Seuraavassa kaupungissa Dobreta-Severinissa paloi pinna lopullisesti ja kuin tilauksesta vieressä oli hotelli Traian, päätimme jäädä sinne yöksi. Hotelli osoittautui neukkuajan monumentiksi, mutta yötähän siellä vain vietetään. Pyörä lukkoon hotellin edustalla olevaan yövartijan tuoliin. Tuskin täälläkään kukaan viitsii varastaa likaista, öljyistä bemaria. Päivällä ruokataun aikana "96"-ruokapaikan ohitti kolme Gold Wingiä, porukalla oli shortsit jalassa meikäläisten hikoillessa goretexit päällä. Homma ei vaikutta-

nut MOOTTORIPYÖRÄILYLÄ sen varsinaisessa merkityksessä.

Söimme hotellin ravintolassa grillattua kanaa, joka osoittautui koko matkan surkeimmaksi ateriaksi, mukaan lukien paikallinen olut. Ainoa valopilkku oli orkesterin soitama Metsäkukki valssi. Pojat taisivat olla entisiä ruotsinlaivasoittajia seiskytluvulta. Kilometreissä lyhin päivämätkä vain 467 km, aikaa kului kuitenkin lähes kaksitoista tuntia. (mittarilukema 28976)

27.8.97 aikaisin ylös ja kohti Bulgarian rajaa ja edelleen Kreikkaan. Autojen pesupoika oli pessyt pyörän ja vaati siitä rahaa. Annoin yövahdille ja pesupojalle 10.000 paikallista eli noin 12,- mk ja pääsimme jatkamaan matkaa. Tien löytäminen Calafatin rajanylityspaikalle oli helppo ja tiekin kohtalaisen hyvä. Calafatissa yritin vaihtaa ylimääräiset virallisesti vaihdetut rahat takaisin, mutta turhaan. Lopulta saan niistä jotain mustanpörssin kauppiaalta, poliisin vartioidessa tapahtumaa. Rajajoki Tonava ylitetään lossilla ja maksuksi kelpaa vain Saksan markat, yhteensä 15,- = pyörä ja kaksi henkeä. Tulli avauttaa toisen sivulaukun ja leimaa passit. Lautan tuloa odotellessamme yksi vartioista kysyy olimmeko eilen Oradeassa, sillä hän oli nähnyt aivan meidän näköiset ihmiset illalla televisiossa.

Joen ylitys kestää parikymmentä minuuttia ja pyörä ajatetaan matkustajakorokkeelle häiritsemästä autoja. Lossi on paljon meikäläisiä losseja suurempi. Bulgarian puolella autot ajatettiin myrkkyyaltaan ja suihkun läpi meidät ohjattiin vain suihkuun. Mitähän ddtä sekin oli? Tulliin tullessa puomi oli kiinni ja edellisen lautan porukka vielä sisällä. Uusia ei otettu ennenkuin kaikki edelliset oli hoidettu pois ja siihen kului yli tunti. Lopulta pääsimme sisäpuolelle ja tullimies otti passit todeten – turisti transito, moment. Moment kesti varttitunnin ja sen jälkeen saimme passit takaisin ja käskyn jatkaa matkaa.

Heti Vidinin kaupungin ulkopuolella poliisi pysäytti meidät ja vaati sujuvalla saksalla

nähtäväksi kaikki meidän ja pyörän paperit. Syyinä pysäyttämiseen oli kuulemma se ettei meillä ollut ajovaloja päällä. Samainen poliisi neuvoi meille uuden tien, jota ei vielä ollut meidän kartassa, Arcarista Montanaan. Mitään viitoituksia ei ollut ja jos olisikin ollut, niin kirjaimet olivat kyriilisiä ja päädyimme vanhalle tielle. Liikenne oli tosi hiljaista, vain pari rekkaa tuli koko aikana vastaan ennen Montanaa. Kylät tien varrella vaikuttivat autoilta ja kuva Bulgariasta olikin hylättyjen talojen ja tehtaiden sekä vanhusten. Montanassa ajoimme harhaan ja huomasimme olevamme matkalla pohjoiseen kohti Lomin kaupunkia.

Tie oli suhteellisen hyvää, kuitenkin haharetkeen kului pari tuntia ennenkuin olimme taas oikealla tiellä kohti Sofiaa. EU:n rahoilla tehtiin tietä Vidinista – Montanan – Vracan kautta Sofia-Varna moottoritille. Ajoimme useita kymmeniä kilometrejä uutta vielä avaamatonta tietä, kuten kaikki muutkin, välttämättä kiertotieopasteista. Tie tulee nopeuttamaan Bulgarian läpi ajoa useilla tunneilla. Varna Sofia moottoritillä oli jatkuva 60 km nopeusrajoitus, joka tarkoitti, että oli ajettava vähintään 120 km pyrykseen muiden mukana. Tiellä on useita tunneleita, niissä ei ole minkäänlaista valaistusta. Voit vain kuvitella millainen tunne on kun kirkkaasta auringon paisteesta ja itsestään tummuvat silmälasit päässä ajaa sinne. Täytyy vain toivoa ettei pimeydestä, savun ja katkun seasta ilmesty rekkaa eteesi ensimmäisellä.

Tällä kertaa emme noudattaneet kaupungin ohi osoittavia viittoja Kulataan menevälle tielle, vaan ajoimme suoraan Sofian keskustaan. Sisääntuloväylä olikin leveä, mutta paikka paikoin puuttuivat kaivojen metallikannet ja muutama betonirumpu oli taittunut 90 asteen kulmaan, joten tarkkana oli oltava.

Juttu jatkuu seuraavassa numerossa.

69 SHOP

Poolopaita	140,-
College	110,-
T-paita	60,-
K-18 -paita	60,-
Lippis	60,-
Rukakuksa	95,-
Snapsikuksa	50,-
Motoristi-kansio	30,-
Kangasmerkki	20,-
Iso tarra	5,-
Pieni tarra	3,-
Linssitarra	10,-
Postikortti	5,-
Vuosilaatta (Kontio- ja Talviralli)	15,-
Peruslaatta (Kontio- ja Talviralli)	50,-
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110,-
Monitoimityökalu	100,-
Solmioneula	55,-
Rintaneula	35,-
Avaimenperä	10,-
Eurolaskin	40,-
Laminoitu maantiekartta	60,-
3m silikonspray	35,-
3m yleisvoiteluspray	35,-

Soita ja tilaa!

69 SHOP

Asko Vesinen

Kivalterintie 22 A 12, 00640 HELSINKI

p. 09 757 1621, työ 09 752 712, matkap. 050-553 5786

email: asko.vesinen@oulunkylankuntoutussairaala.fi